

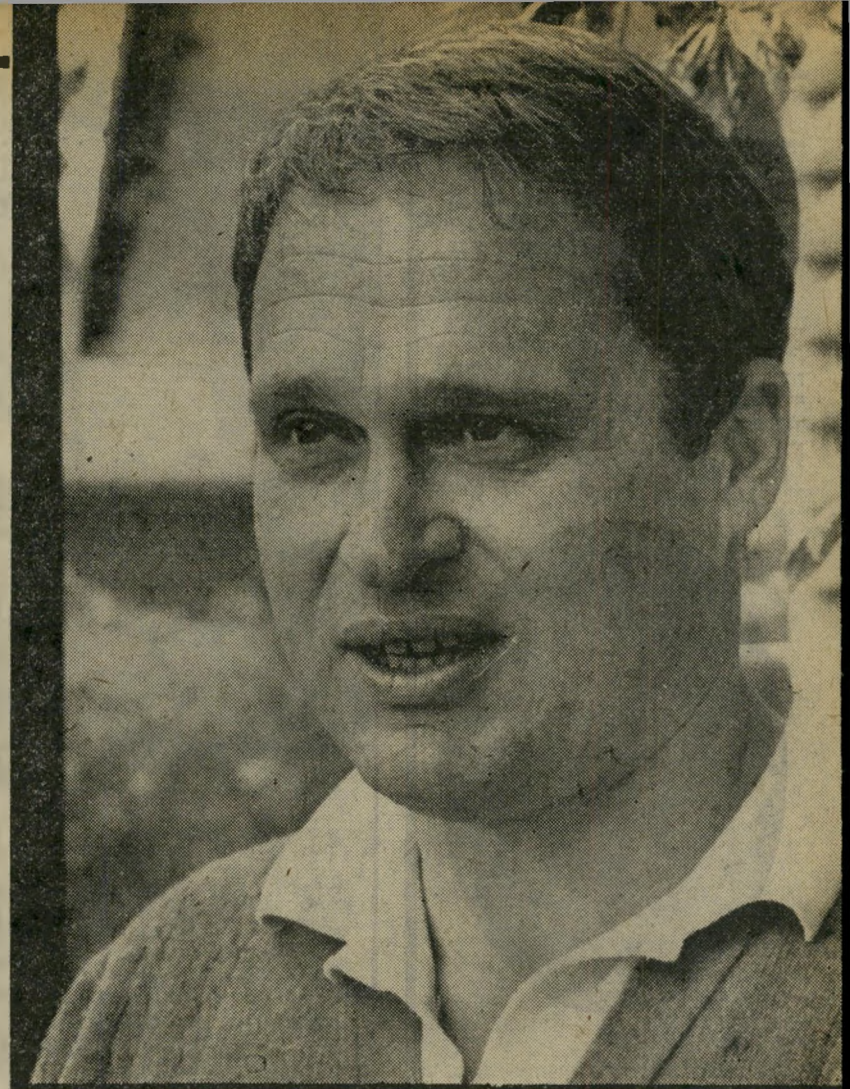
האם: שם הכניסה להסם הפרטי	העדים
הרשקו דור צב	כס המסמחה והסם הפרטי
	משלח היד
הגט נכתב ב: ביה"ד באר - שבוע ביום. ש"ז. לחת	
הגט נמסר ב: ביה"ד באר - שבוע ביום. ש"ז. לחת	
הגרושין נרשמו בבית דין הרבני האזורי: באר - שבוע	
ביום: שלישי, ששה עשר יום	לחת
שנת חמשת אלפים שבע מאות. ושלישים וארבע	
(תאריך לועזי): 11. 12. 73	
האשה אסורה לבעלה ולבועלה שפתח	
חתימת הרבאב"ד	

פשוט לא נמצא במדינה שום רב שיסכים לחתן אותם. "אתם מופיעים ברשימה השחורה" הסביר להם כל רב שאליו פנו בבקשה שישיאם כדת משה וישראל. אבל כל השאר היה רגיל כימעט לחלוטין. היתה שם כתובה, שאותה כתב וקרא קבל עם ועדה החתן, שהיה לבוש בביגודי חול ונעול סנדלים. היתה שם כוס, שהתי-נפצה לאחר שני ניסיונות. היה יין. נאמר קידוש. נאמרו גם כל הברכות, והעדים התמו כדין. והעיקר, היה גם רבי-עוץ, כמו בכל חתונה יהודית כשרה.

"פשוט החלטנו שלמען עצמנו, ולמען הילדים שיהיו לנו, כדאי לצאת למאבק, אפילו שהוא כל-כך מייגע וארוך מן הגלות", אמר שימחה. העובד כמורה ל-היסטוריה ולתנ"ך באחד מיישובי הגליל, נמאסו עלינו הריצות בין רבנים, רבניות ובתי-מישפט ואירגנו לעצמנו טכס-נישואין אורח-דתי-פרטי. אז מה אם אין רב?"

האשה שכימעט הפילה ממשלה

תחילתה של הפרשה בפגישה מיק-רית, בחודש אוקטובר 1972. מרגנית (29), אם צעירה לבת, עברה להתגורר בבית הוריה, יוצאי גרמניה, שהחזיקו משק חקלאי גאה ביקנעם, המושבה הייקית הוותיקה. שבועות אחדים קודם-לכן החליטו היא ובעלה לשעבר שימעון לוי, להתגרש. עד אז התגוררה בדימונה, ובקשת-הגירושין הוגשה לבית-הדין הרבני בבאר-שבע.



לא בכל יום יכולים הוריהם, שכפרו באיט

חתונה

המורה לתנ"ך

וליהטוריה בבית-הספר התיכון באחד מיישובי הגליל, שימחה שרון, אשר ביקש להינשא למרגנית, איתה הוא חי למעלה מארבע שנים, אולם נתקל בחומה של המימסד הדתי, אשר קבע כי היא אסורה לו. שימחה ומרגנית שרון החליטו להינשא בטכס-נישואין אורחי דתי פרטי.

במקביל לעזיבתה של מרגנית את ביתה הקודם. ביקנעם הכילה את שימחה שרון, גבר גאה, בוגר האוניברסיטה העברית בירושלים שהוריו, יוצאי פולין, הם מראשוני יקנעם. שימחה התגרש חודשים אחדים לפני כן מאשתו נעמי, שעברה להתגורר בחיפה עם בנם.

"התאהבתי במרגנית ממבט ראשון", מודה שימחה. "לה זה לקח קצת יותר זמן". והיא מוסיפה: "החלטנו להתחתן מייד



המישפחה
יושבים, משמאל לימין: יוסף, אביו של שימחה שימחה שרון; מרגנית; בנם המשותף גיל (על ברכיה); הבת מיכל ודידתה טלי. עומדים: ידידי המישפחה ואחד העדים. דן עשת (שני מימין).



ההורים חוקיים
צהל גילי בן השלוש, בנם המשותף של מרגנית ושימחה שרון, אולם לכל ההמולה והצהלה בבית הוריו לא שם לב במיוחד, העדיף לחבוש קסדת אפונע, לרכב על אופניו ואפילו לעשות פרוץ חמוץ לצלמים שטטו עליו בעת טכס-הנישואין. **צילם: פיטר פן**

א בא ואמא שני חוקיים! צהל שרון בן השלוש. אביו שימחה (38), רחב-הכתפיים ונעים ההליכות, עמד תחת החופה, הניף את ההינומה השקופה מעל פני אשתו מרגנית, שהיתה לבושה בשימלה לבנה מעוטרת בריקמה ציבעורנית, ואמר לה, תוך שהוא עונד טבעת על אצבעה: "הרי את מקודשת לי!"

לא בכל יום זוכה ילד להיות נוכח כחתונת הוריו החוקיים. לא בכל יום נערכת חתונת הורים בנוכחות בנם המשותף. והיו שם, כחתונה שנערכה על הדשא הירוק שלפני הבית הראשון שהוקם בעיירה

